
707

Wet van 23 december 1993 tot wijziging van de Vreemdelingenwet en van het Wetboek van Strafrecht

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de Vreemdelingenwet te wijzigen met het oog op het toenemend aantal verzoeken om toelating hier te lande alsmede in het Wetboek van Strafrecht voorzieningen te treffen tegen handelingen die het verblijf van niet toegelaten vreemdelingen hier te lande begunstigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de slotzinsnede wordt ingevoegd:
voorwaardelijke vergunning tot verblijf: vergunning verleend overeenkomstig artikel 12a;
2. Aan het slot vervalt de na het woord «uitgeoefend» geplaatste punt; deze wordt vervangen door een punt-komma waarna aan dit artikel wordt toegevoegd:
toelating: instemming door Onze Minister met het bestendig verblijf in Nederland van een vreemdeling;
samengestelde aanvraag om toelating: een of meer verzoeken om toelating, door of namens eenzelfde vreemdeling gedaan, terwijl geen onherroepelijke beschikking is gegeven over het aan een eerder ingediende aanvraag te geven gevolg.
3. De punt achter het woord «behandeld» wordt vervangen door een puntkomma.

B

Na artikel 1 wordt een artikel 1a ingevoegd, luidende:

Artikel 1a

Voor de toepassing van deze wet wordt met een beschikking gelijkgesteld een andere handeling van een bestuursorgaan ten aanzien van een vreemdeling.

C

Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef van het eerste lid wordt de zinsnede «Toegang tot Nederland hebben» vervangen door: «Toegang tot Nederland wordt verschaft aan»

2. Aan het tweede lid worden een tweede en derde volzin toegevoegd, luidende:

De vervoerder is daartoe verplicht afschrift van het op elk van deze vreemdelingen betrekking hebbende document voor grensoverschrijding ter hand te stellen aan de ambtenaren met de grensbewaking belast, tenzij het vervoer betrekking heeft op klein grensverkeer. Bij ministeriële regeling worden voorschriften vastgesteld betreffende de wijze waarop en de vorm waarin het afschrift genomen dient te worden.

3. Onder vernummering van het derde lid tot vijfde lid worden na het tweede lid twee leden ingevoegd, luidende:

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden de categorieën van vervoerders en vreemdelingen aangewezen ten aanzien van wie de in het tweede lid omschreven verplichtingen niet of slechts ten dele gelden.

4. Het tweede lid is ook van toepassing op iedere vervoerder die zich buiten Nederland schuldig maakt aan het in dat lid omschreven feit.

D

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

In het vierde lid wordt het woord «schepen» vervangen door: vaartuigen

E

1. Artikel 7a, eerste tot en met vierde lid, komt te luiden:

1. De vreemdeling aan wie het niet krachtens de artikelen 8 tot en met 10 is toegestaan in Nederland te verblijven en die zich toegang heeft verschaft door middel van het vervoer, bedoeld in artikel 7, tweede lid, eerste volzin, dient, als zijn verdere toegang wordt geweigerd door een ambtenaar, belast met de grensbewaking, onmiddellijk Nederland te verlaten met dat vervoer of een hem door die ambtenaar daarbij aangewezen vervoermiddel.

2. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt niet, indien de vreemdeling een aanvraag om toelating indient of heeft ingediend. In afwachting van een beslissing op die aanvraag dient die vreemdeling, dan wel de vreemdeling die niet aan de in het eerste lid bedoelde verplichting voldoet, zich op te houden in een hem daartoe door de ambtenaar, belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats, tenzij zijn vertrek daaruit nodig is om zich buiten Nederland te begeven.

3. Een ruimte of plaats, bedoeld in het tweede lid, kan worden beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek teneinde de vreemdeling te beletten zich verdere toegang te verschaffen.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het voor de ruimte en plaats bedoeld in het tweede lid geldende regiem, waaronder begrepen de nodige beheersmaatregelen.

2. Na het vijfde lid van artikel 7a worden twee nieuwe leden toegevoegd, luidende:

6. Indien een vreemdeling vier weken in een beveiligde ruimte of plaats als bedoeld in het tweede en derde lid, heeft doorgebracht, zonder overeenkomstig artikel 34a, eerste lid, een beroep te hebben ingesteld tegen deze maatregel, geeft Onze Minister aan de rechtbank, bedoeld in artikel 33a, onverwijld kennis van het voortduren van de vrijheidsbeneming.

7. Een kennisgeving als bedoeld in het zesde lid, wordt gelijkgesteld met een eerste beroep als bedoeld in artikel 34a, tweede lid.

F

Na artikel 9 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9a

Het is aan vreemdelingen die houder zijn van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf toegestaan tijdelijk in Nederland te verblijven onder de voor die vergunning geldende bijzondere voorwaarden.

G

Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef van het eerste lid worden, na het woord «verblijf» en voor de komma ingevoegd de woorden «,daaronder begrepen voorwaardelijke vergunningen tot verblijf»

2. In het tweede lid wordt het woord «verzoek» vervangen door «aanvraag»

3. In het vijfde lid worden voor de eerste komma ingevoegd de woorden «daaronder begrepen voorwaardelijke vergunningen tot verblijf»

H

In artikel 12 wordt na het woord «vreemdeling» ingevoegd «,daaronder begrepen een voorwaardelijke vergunning tot verblijf»

I

Na artikel 12 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 12a

1. Onze Minister is bevoegd tot verlening, verlenging en intrekking van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf.

2. Een voorwaardelijke vergunning tot verblijf wordt steeds verleend voor de geldigheidsduur van ten hoogste een jaar.

3. Onze Minister kan de geldigheidsduur van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf telkens voor de tijdsduur van ten hoogste een jaar verlengen.

4. Een voorwaardelijke vergunning tot verblijf wordt ingetrokken indien de beletselen voor uitzetting zijn opgeheven.

Artikel 12b

1. Onze Minister kan de voorwaardelijke vergunning tot verblijf verlenen aan een vreemdeling die zich in Nederland bevindt en een aanvraag om toelating heeft ingediend, indien naar het oordeel van Onze Minister

gedwongen verwijdering naar het land van herkomst van bijzondere hardheid voor de vreemdeling zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2. De verlening van de voorwaardelijke vergunning tot verblijf op de grond, bedoeld in het eerste lid, heeft tot gevolg dat de oorspronkelijke aanvraag om toelating door het bevoegd gezag onherroepelijk buiten behandeling wordt gesteld tot op het tijdstip dat de intrekking van de vergunning ter kennis van de vreemdeling gebracht mocht zijn.

J

In artikel 13, vijfde lid, wordt «dertienjarige leeftijd» vervangen door: achtjarige leeftijd.

K

Na artikel 13 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 13a

Aan een vreemdeling die gedurende drie achtereenvolgende jaren in Nederland zijn hoofdverblijf heeft gehad op grond van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf, wordt op zijn aanvraag een vergunning tot verblijf als bedoeld in artikel 9 verleend.

L

Het tweede lid van artikel 14 komt als volgt te luiden:

2. Een vestigingsvergunning wordt ingetrokken indien de houder daarvan zijn hoofdverblijf buiten Nederland vestigt.

M

Artikel 15 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of tot een bepaalde sociale groep, kunnen een aanvraag doen om toelating als vluchteling bij Onze Minister.

2. In het tweede lid vervalt de tweede volzin.

N

Na artikel 15 worden vijf artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 15a

1. Onze Minister onderzoekt of een aanvraag om toelating als vluchteling voor inwilliging vatbaar is. Hij stelt daartoe de vreemdeling in de gelegenheid zich omtrent de gronden van zijn vlucht of aanvraag om toelating te doen horen in een taal, waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen, dat hij die kan verstaan.

2. Indien de vreemdeling een samengestelde aanvraag om toelating doet, wordt dit, met uitzondering van de gevallen voorzien bij de artikelen 12a en 13a, zoveel mogelijk bij één onderzoek en één beschikking behandeld en afgedaan. Niet afgedane aanvragen vervallen, indien op een onderdeel van een samengestelde aanvraag onherroepelijk tot inwilliging van de aanvraag om toelating besloten is.

3. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat de vreemdeling bij

de behandeling van de aanvraag om toelating ter toelichting bij die regeling aangewezen gegevens in persoon moet verstrekken.

4. De inwilliging van aanvragen als bedoeld in het eerste lid is mede afgestemd op het beleid dat Onze Minister in overleg met Onze Minister van Buitenlandse Zaken dienaangaande voert.

Artikel 15b

1. Een aanvraag om toelating als vluchteling wordt niet ingewilligd wegens de niet-ontvankelijkheid ervan indien:

a. een ander land, Partij bij het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1966, 197) ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag, tenzij deze berust op relevante feiten die bij de beslissing door de autoriteiten van dat land geen rol hebben kunnen spelen;

b. de vreemdeling reeds eerder in Nederland op gelijke gronden om toelating heeft gevraagd terwijl daarop onherroepelijk tot niet-inwilliging is besloten;

c. de vreemdeling reeds eerder, onder een andere naam, een aanvraag om toelating in Nederland heeft ingediend;

d. de vreemdeling zonder geldige reden niet heeft voldaan aan de aanwijzingen, bedoeld bij artikel 17a;

e. de vreemdeling krachtens de artikelen 9 tot en met 10 toelating geniet;

f. de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en zich er daar op heeft beroepen, gegronde reden voor vervolging in de zin van artikel 15 te vrezen.

2. In de overige gevallen wordt het onderzoek, bedoeld in artikel 15a, voortgezet.

Artikel 15c

1. Een aanvraag om toelating als vluchteling wordt niet ingewilligd wegens kennelijke ongegrondheid ervan indien:

a. zij is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf of in verband met andere feiten in redelijkheid geen enkel vermoeden kunnen wekken dat rechtsgrond voor toelating bestaat;

b. de vreemdeling behalve de nationaliteit van het land waaruit hij afkomstig is, de nationaliteit van een ander land bezit terwijl uit feiten en omstandigheden blijkt dat hij aldaar voldoende bescherming kan krijgen;

c. gebleken is dat een land van eerder verblijf de vreemdeling zal toelaten totdat hij elders duurzame bescherming zal hebben gevonden;

d. de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag valse of vervalste documenten of bescheiden heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, tegen beter weten in de echtheid daarvan heeft volgehouden;

e. de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag tegen beter weten in reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden heeft overgelegd die niet op hem betrekking hebben.

2. In de overige gevallen wordt het onderzoek, bedoeld in artikel 15a, voortgezet.

Artikel 15d

1. De beschikking dat een aanvraag om toelating als bedoeld in dit hoofdstuk gegrond is, houdt de inwilliging daarvan in.

2. De beschikking dat een aanvraag om toelating, als bedoeld in het eerste lid, niet ingewilligd wordt houdt mede in dat de vreemdeling die zich in Nederland bevindt, uiterlijk binnen een door Onze Minister nader te bepalen termijn van ten hoogste vier weken na de bekendmaking van de beschikking het land dient te verlaten, bij gebreke waarvan uitzetting volgt, tenzij uit deze wet het tegendeel volgt.

3. Gelijk gevolg komt toe aan:

- a. het ingevolge artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht genomen besluit om de aanvraag niet te behandelen;
- b. het verval van rechtswege van enig bij of krachtens deze wet toegekend recht tot verblijf;
- c. de intrekking of niet-verlenging van een vergunning tot verblijf, daaronder begrepen voorwaardelijke vergunningen tot verblijf, of van een vergunning tot vestiging.

Artikel 15e

Een beschikking omtrent de inwilliging van een aanvraag om toelating dient te worden gegeven binnen de bij of krachtens deze wet bepaalde termijn of, bij het ontbreken van zulk een termijn, binnen zes maanden na ontvangst van de aanvraag.

O

Artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:

- a. 1. In het eerste lid worden, onder verlettering van onderdeel b tot d, twee nieuwe onderdelen ingevoegd, luidende:
 - b. het orgaan waarbij de aanvraag om toelating moet worden ingediend;
 - c. de wijze waarop het bij artikel 15a bedoelde onderzoek, daaronder begrepen het horen van de vreemdeling, wordt ingericht;
2. Onderdeel d (nieuw) komt als volgt te luiden:
 - d. de wijze waarop beschikkingen bij of krachtens deze wet ten aanzien van de vreemdeling gegeven, alsmede de bij of krachtens deze wet voorgeschreven kennisgevingen, mededelingen of berichten aan de vreemdeling of aan andere belanghebbenden worden bekendgemaakt.
- b. Het tweede lid komt als volgt te luiden:
 2. De vreemdeling is, in door Onze Minister nader te bepalen gevallen en volgens nader door Onze Minister te geven regeling, een bedrag van ten minste fl. 50 en ten hoogste fl. 1000 verschuldigd terzake van de afdoening van een aanvraag om toelating, bij gebreke van betaling waarvan artikel 15d, derde lid, aanhef en onder a, van toepassing is.
- c. Een derde lid wordt toegevoegd, luidende:
 3. Geen leges wordt geheven in de gevallen waarin door de enkele heffing vreemdelingen genoopt zouden worden zich onmiddellijk te begeven naar een land waarin zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of tot een bepaalde groep dan wel indien zij zich daardoor onmiddellijk zouden moeten begeven naar een land waar zij onderworpen zouden worden aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

P

Artikel 17a komt als volgt te luiden:

Artikel 17a

De vreemdeling die zich in Nederland ophoudt en aan wie het niet krachtens een der bepalingen van de artikelen 8 tot en met 10 is toegestaan hier te lande te verblijven, dient zich, in verband met het onderzoek naar de inwilligbaarheid van de aanvraag om toelating beschikbaar te houden op een door of namens de bevoegde autoriteit aangewezen plaats, overeenkomstig hem daartoe door of namens de bevoegde autoriteit gegeven bevelen.

Q

Artikel 18a komt als volgt te luiden:

Artikel 18a

1. Onze Minister kan een vreemdeling wiens aanvraag om toelating als vluchteling niet is ingewilligd wegens niet-ontvankelijkheid of kennelijke ongegrondheid ervan bevelen zich op te houden in een bepaalde ruimte of op een bepaalde plaats, ook indien de beschikking tot niet-inwilliging nog niet onherroepelijk is en zich te gedragen overeenkomstig hem overigens door of namens de bevoegde autoriteit gegeven aanwijzingen.

2. Op aanvraag van de vreemdeling kan een andere ruimte of plaats worden aangewezen.

3. Een bevel als bedoeld in het eerste lid blijft in elk geval achterwege indien de vreemdeling zich desgelast overeenkomstig artikel 17a in verband met het onderzoek beschikbaar heeft gehouden, doch de beschikking tot niet-inwilliging meer dan vier weken na de indiening van de aanvraag om toelating is gegeven.

4. Een bevel als bedoeld in het eerste lid vervalt indien die beschikking in beroep wordt vernietigd of indien en zodra het vertrek van de vreemdeling uit de ruimte of plaats nodig is om zich buiten Nederland te begeven.

5. De termijn, bedoeld in het derde lid, wordt opgeschort gedurende de termijn, waarin de vreemdeling niet heeft voldaan aan het bevel, bedoeld in het eerste lid.

R

Na artikel 18a wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 18b

1. Indien zulks voor de veiligstelling van de uitvoerbaarheid van de last tot uitzetting noodzakelijk is, kan Onze Minister in het geval als omschreven in artikel 18a, eerste lid, de vreemdeling een ruimte of plaats aanwijzen, afgesloten en op andere wijze verzekerd tegen ongeoorloofd vertrek daaruit.

2. Het bepaalde in de artikelen 7a, vierde en vijfde lid, 18a, tweede tot en met vijfde lid, en 26, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien een vreemdeling vier weken in een ruimte of plaats als bedoeld in het eerste lid, heeft doorgebracht, zonder overeenkomstig artikel 34a, eerste lid, een beroep te hebben ingesteld tegen deze maatregel, geeft Onze Minister aan de rechtbank, bedoeld in artikel 33a, onverwijld kennis van het voortduren van de vrijheidsbeneming.

4. Een kennisgeving als bedoeld in het derde lid, wordt gelijkgesteld met een eerste beroep als bedoeld in artikel 34a, tweede lid.

S

1. In het eerste lid van artikel 21 wordt onder c. na het cijfer 9 ingevoegd: „9a

2. Aan het eerste lid van artikel 21 wordt in onderdeel d. de punt vervangen door een puntkomma en daarna als nieuw onderdeel ingevoegd:

e. in het belang van de internationale betrekkingen van Nederland.

T

Aan artikel 22 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

3. Vreemdelingen, die zich erop beroepen dat zij door verwijdering uit Nederland genoopt zouden worden zich onmiddellijk te begeven naar een land waarin zij gegronde reden hebben te vrezen dat zij zullen worden onderworpen aan foltering of aan een onmenselijke of vernederende behandeling of straf worden niet uitgezet dan ingevolge een bijzondere aanwijzing van Onze Minister.

U

Het vierde lid van artikel 26 komt als volgt te luiden:

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot het voor in bewaring gestelde vreemdelingen geldende regime, waaronder begrepen de nodige beheersmaatregelen.

V

In hoofdstuk IV vervallen de opschriften «Afdeling A. Herziening» en «Afdeling B. Beroep op de rechter». Het opschrift van Hoofdstuk IV komt te luiden: Bezwaar en beroep.

W

Artikel 29 komt als volgt te luiden:

Artikel 29

In afwijking van artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht kan geen bezwaar worden gemaakt of administratief beroep worden ingesteld tegen een beschikking die:

a. strekt tot niet-inwilliging van de aanvraag om toelating wegens niet-ontvankelijkheid of kennelijke ongegrondheid ervan, terwijl ingevolge deze wet ten laste van de vreemdeling is overgegaan tot vrijheidsbeperking of vrijheidsontneming;

b. is gegeven op grond van de artikelen 7a, tweede lid, 17, derde lid, 18, 19, tweede en derde lid, 26 of 32;

c. een aanwijzing of bevel behelst overeenkomstig de artikelen 17a, 18a of 18b.

X

Artikel 30 komt als volgt te luiden:

Artikel 30

1. In gevallen waarin de vreemdeling zijn vrijheid is ontnomen kan ook bezwaar worden gemaakt of administratief beroep worden ingesteld door middel van de schriftelijke verklaring, bedoeld in artikel 451a van het

Wetboek van Strafvordering, welk artikel overigens van overeenkomstige toepassing is.

2. Het bezwaar wordt gemaakt of het administratief beroep wordt ingesteld door de vreemdeling in persoon, zijn wettelijke vertegenwoordiger, zijn bijzondere gemachtigde of een advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

3. In afwijking van artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift vier weken.

Y

Artikel 31 komt te luiden:

Artikel 31

1. Tegen een krachtens deze wet genomen beschikking die niet door of namens Onze Minister is genomen, kan bij Onze Minister administratief beroep worden ingesteld.

2. De Minister wint omtrent het bezwaar onderscheidenlijk het administratief beroep advies in van de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken, die optreedt als commissie in de zin van artikel 7:13 onderscheidenlijk artikel 7:19 van de Algemene wet bestuursrecht, indien de bestreden beschikking strekt tot weigering van toelating aan een vreemdeling die

a. op het tijdstip waarop dat besluit genomen werd gedurende vijf aaneengesloten jaren toelating heeft genoten, terwijl hij in Nederland zijn hoofdverblijf heeft gehad;

b. tot op zekere hoogte aannemelijk heeft gemaakt dat hij tengevolge van uitzetting gegronde reden voor vervolging in de zin van artikel 15 te vrezen heeft;

c. bij die beschikking ongewenst verklaard is, terwijl de vreemdeling gedurende vijf aaneengesloten jaren vóór het tijdstip waarop tot de ongewenstverklaring is overgegaan toelating heeft genoten en in Nederland zijn hoofdverblijf heeft gehad.

3. In overige gevallen brengt de Adviescommissie desgevraagd advies uit ten behoeve van de beslissing op het bezwaar of het administratief beroep.

Z

Artikel 32 komt te luiden:

Artikel 32

1. Gedurende de periode dat het bezwaar of het administratief beroep aanhangig is, blijft uitzetting achterwege indien:

a. de vreemdeling een aanvraag heeft gedaan, als bedoeld in artikel 15, tenzij er in redelijkheid geen twijfel over kan bestaan dat geen gevaar bestaat voor vervolging als omschreven in dat artikel;

b. de vreemdeling enige andere aanvraag om toelating heeft gedaan terwijl er aanleiding bestaat om aan te nemen dat het bezwaar of het administratief beroep, dat gericht is tegen de beschikking die strekt tot weigering van toelating, een redelijke kans van slagen heeft.

2. Indien Onze Minister bepaalt dat uitzetting op grond van het eerste lid niet achterwege blijft, is artikel 7:2 onderscheidenlijk artikel 7:16 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing.

1. Artikel 33 komt te luiden:

Artikel 33

Aan de door de commissie, bedoeld in artikel 7:13 onderscheidenlijk artikel 7:19 van de Algemene wet bestuursrecht, opgeroepen tolken wordt ten laste van het Rijk een vergoeding toegekend. De Wet tarieven in strafzaken is van overeenkomstige toepassing.

2. Ingevoegd worden zeven nieuwe artikelen, luidende:

Artikel 33a

1. In afwijking van artikel 8:7 van de Algemene wet bestuursrecht is voor beroepen tegen beschikkingen, gegeven op grond van deze wet, de rechtbank te 's-Gravenhage bevoegd.

2. De rechtbank te 's-Gravenhage kan, voor zover het betreft beroepen, ingesteld tegen beschikkingen, gegeven op grond van deze wet, buiten het arrondissement terechtzittingen houden in de volgende nevenzittingsplaatsen: Amsterdam, Haarlem, 's-Hertogenbosch of Zwolle.

3. De president van de rechtbank te 's-Gravenhage bepaalt welke zaken op de terechtzittingen van de nevenzittingsplaatsen zullen worden behandeld.

4. De rechtbank te 's-Gravenhage kan in de nevenzittingsplaatsen alle werkzaamheden, ook buiten de terechtzitting, verrichten waartoe zij ook in het arrondissement bevoegd is.

Artikel 33b

Indien het beroep op de rechtbank is gericht tegen een afzonderlijke beschikking, houdende weigering hangende de afdoening van het bezwaar of het administratief beroep uitzetting achterwege te laten, beslist de rechtbank zoveel mogelijk tevens over de niet-inwilliging van de aanvraag om toelating.

Artikel 33c

In afwijking van artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt de termijn voor het indienen van een beroepschrift vier weken.

Artikel 33d

Beschikkingen omtrent de afgifte van visa of machtigingen tot voorlopig verblijf, gegeven krachtens het Souverein Besluit van 12 December 1813 (Stcrt. 1814, 4) worden, voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep, gelijkgesteld met beschikkingen aangaande de toelating, gegeven op grond van deze wet.

Artikel 33e

Artikel 37 van de Wet op de Raad van State is niet van toepassing op de beslissingen van de rechtbank te 's-Gravenhage in beroepen tegen beschikkingen, op grond van deze wet.

Artikel 33f

1. Het griffierecht bedraagt fl. 50 indien beroep wordt ingesteld tegen een beschikking waarbij een aanvraag om toelating als bedoeld in artikel

15, eerste lid, is afgewezen of tegen een beschikking strekkende tot vrijheidsbeperking als bedoeld in artikel 34a, eerste lid.

2. Geen griffierecht wordt geheven indien beroep wordt ingesteld tegen een beschikking strekkende tot vrijheidsontneming als bedoeld in artikel 34a, eerste lid.

Artikel 33g

1. Tegen uitspraken van de rechtbank kan de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden beroep in cassatie «in het belang der wet» instellen wegens schending of verkeerde toepassing van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 7a, 9a, 12, 13, 14 tot en met 15c, 17a, 18a, 18b, 22, 26, 32 en 34a.

2. Artikel 456, tweede tot en met vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het in het vierde lid bedoelde uittreksel wordt gezonden naar de griffier van de bij artikel 33a bedoelde rechtbank.

BB

1. Artikel 34 komt te vervallen.

2. Ingevoegd worden tien nieuwe artikelen, luidende:

Artikel 34a

1. Een ingevolge deze wet genomen maatregel strekkende tot vrijheidsbeperking of vrijheidsontneming wordt voor de toepassing van artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht gelijkgesteld met een besluit.

2. Op een eerste beroep tegen een besluit strekkende tot vrijheidsontneming hoort de rechtbank de vreemdeling binnen twee weken, hetzij tijdens het vooronderzoek op grond van artikel 8:44, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, hetzij ter zitting.

3. Indien het beroep zich richt tegen een besluit als bedoeld in het tweede lid bepaalt de rechtbank het tijdstip van het onderzoek ter zitting onverwijld en in ieder geval niet later dan twee weken na de dag van verzending van het beroepschrift. In afwijking van artikel 8:42, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht kan de in dat artikel bedoelde termijn niet verlengd worden.

4. De rechtbank doet, tenzij onmiddellijk ter zitting mondeling uitspraak wordt gedaan, binnen twee weken na de sluiting van het onderzoek schriftelijk uitspraak. In afwijking van artikel 8:66, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht kan de in dat artikel bedoelde termijn niet verlengd worden.

5. Indien de rechtbank bevindt dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met deze wet dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten, dan verklaart zij een beroep ingevolge dit artikel gegrond en beveelt de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan.

Artikel 34b

1. In afwijking van artikel 8:24 van de Algemene wet bestuursrecht kan de vreemdeling zich bij de gehoren ingevolge artikel 34a uitsluitend door zijn raadsman doen bijstaan.

2. De raadsman wordt bij het horen in de gelegenheid gesteld de nodige opmerkingen te maken.

3. Als raadsman wordt slechts toegelaten een in Nederland

ingeschreven advocaat alsmede de persoon bedoeld in artikel 16b van de Advocatenwet indien deze samenwerkt met een in Nederland ingeschreven advocaat, overeenkomstig het bepaalde in artikel 16e van de Advocatenwet.

Artikel 34c

1. De vreemdeling is steeds bevoegd een of meer raadslieden te kiezen.
2. Daartoe is ook zijn wettige vertegenwoordiger of zijn bijzondere gemachtigde bevoegd.
3. Kan de vreemdeling zijn wil te dien aanzien niet doen blijken en heeft hij geen wettelijke vertegenwoordiger of bijzondere gemachtigde, dan is zijn echtgenoot of de meest gereede van een hier te lande verblijvende bloed- of aanverwant, tot de vierde graad ingesloten, tot die keuze bevoegd.
4. De ingevolge het tweede of derde lid gekozen raadsman treedt af zodra de vreemdeling zelf een raadsman heeft gekozen.

Artikel 34d

1. Op verzoek van de vreemdeling wordt hem een raadsman toegevoegd zodra hem ingevolge deze wet zijn vrijheid is ontnomen.
2. Bevoegd tot die toevoeging is de president van de rechtbank in wier rechtsgebied de vreemdeling zich bevindt.
3. Voorzover de wet niet op andere wijze in de toevoeging voorziet, kan de raad van rechtsbijstand aan de vreemdeling op diens verzoek een raadsman toevoegen.
4. Een overeenkomstig het voorgaande lid gedaan verzoek wordt ingewilligd in gevallen waarin aannemelijk is dat de vreemdeling niet in staat is de kosten van een gekozen raadsman te dragen en waarin ook overigens, naar het oordeel van die raad, voldoende grond voor toevoeging bestaat.

Artikel 34e

1. Bij verhindering of ontstentenis van de toegevoegde raadsman wordt zo nodig aan de vreemdeling onverwijld een andere raadsman toegevoegd.
2. Op verzoek van de toegevoegde raadsman of van de vreemdeling kan een andere raadsman worden toegevoegd.
3. Toevoeging van een andere raadsman geschiedt door de president of door de raad bedoeld in het tweede onderscheidenlijk het derde lid van artikel 34d.
4. Blijkt van de verhindering of de ontstentenis eerst tijdens het gehoor ingevolge artikel 34a dan geschiedt de toevoeging door de voorzitter van de kamer.

Artikel 34f

Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gegeven omtrent de beloning van toegevoegde raadslieden - met inbegrip van advocaten die overeenkomstig artikel 34e als raadsman optreden - en de vergoeding van hun onkosten.

Artikel 34g

Indien Onze Minister dit wenselijk oordeelt kan hij de beloning en vergoeding van een toevoeging ingevolge de artikelen 34d of 34e verhalen op de goederen van de vreemdeling. Met betrekking tot de wijze

van verhaal en de berekening van de te verhalen bedragen worden
regelen gesteld bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 34h

De raadsman heeft vrije toegang tot de vreemdeling. Hij kan hem alleen spreken en met hem brieven wisselen zonder dat van de inhoud door anderen kennis wordt genomen, een en ander onder het vereiste toezicht en met in achtneming van ingevolge deze wet gestelde regelen met betrekking tot het voor de ruimte of plaats, waar de vreemdeling zich bevindt, geldende regiem.

Artikel 34i

Met betrekking tot de kennisgeving van gerechtelijke mededelingen ingevolge de artikelen 34a tot en met 34e zijn de artikelen 585 tot en met 590 van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34j

Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen. Onder schade is begrepen het nadeel dat niet in vermogensschade bestaat. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 90, 91 en 93 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing. Indien de vreemdeling na het indienen van zijn verzoek is overleden, geschiedt de toekenning ten behoeve van zijn erfgenamen.

CC

Ingevoegd wordt een artikel 35, luidende:

Artikel 35

1. In gevallen waarin de vreemdeling zijn vrijheid is ontnomen kan ook beroep op de rechtbank worden ingesteld door middel van de schriftelijke verklaring, bedoeld in artikel 451a van het Wetboek van Strafvordering, welk artikel overigens van overeenkomstige toepassing is.

2. Het beroep, bedoeld in het eerste lid van artikel 33a, wordt ingesteld door de vreemdeling in persoon, zijn wettelijke vertegenwoordiger, zijn bijzondere gemachtigde of een advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

3. In afwijking van artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht is het instellen van beroep tegen een besluit als bedoeld in artikel 34a niet aan enige termijn gebonden.

DD

De artikelen 38 en 40 tot en met 43 vervallen.

EE

Artikel 44, eerste lid, komt te luiden:

1. Overtreding van een voorschrift, vastgesteld bij of krachtens de artikelen 3, eerste lid, aanhef, en onder b., 6, tweede lid, 7, eerste en tweede lid, alsmede handelen in strijd met het bepaalde in artikel 18, eerste lid, dan wel handelen in strijd met een verplichting opgelegd bij of krachtens de artikelen 7, vierde lid, 7a, eerste en tweede lid, 17, eerste,

tweede en derde lid, 17a, 18a, eerste lid of 18b, eerste lid, of 27, derde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de tweede categorie.

FF

Artikel 48 komt te luiden:

Artikel 48

1. Onze Minister verstrekt andere bestuursorganen de gegevens betreffende de verblijfsrechtelijke positie van een vreemdeling welke zij behoeven ter uitvoering van hun taak.

2. Andere bestuursorganen zijn bevoegd uit eigen beweging en verplicht desgevraagd Onze Minister onderscheidenlijk het hoofd van plaatselijke politie de gegevens te verstrekken die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van deze wet. Deze bestuursorganen kunnen daarbij gebruik maken van het sociaal-fiscaal nummer, bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke basisadministratie.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde gegevensverstrekking vindt niet plaats indien de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene daardoor onevenredig wordt geschaad.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent de gevallen waarin en de wijze waarop in ieder geval gegevens dienen te worden verstrekt.

GG

Artikel 49, derde lid, wordt als volgt gewijzigd:
de woorden «de artikelen» worden vervangen door «artikel»

ARTIKEL II

Het Wetboek van Strafrecht² wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 5, eerste lid, aanhef en onder 1e, wordt na de woorden «de artikelen» ingevoegd: 197a, 197b, 197c,

B

Na artikel 197a worden drie nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 197b

Hij die een ander, die zich wederrechtelijk toegang tot of verblijf in Nederland heeft verschaft, krachtens overeenkomst of aanstelling arbeid doet verrichten, terwijl hij weet of ernstige redenen heeft om te vermoeden dat de toegang of dat verblijf wederrechtelijk is, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de vijfde categorie.

Artikel 197c

Hij die van het in artikel 197b omschreven feit een beroep of gewoonte maakt wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Artikel 197d

Indien de schuldige de in de artikelen 197b of 197c omschreven feiten begaat in de uitoefening van enig ambt of beroep kan de rechter tevens de ontzetting uitspreken van de uitoefening van het recht het ambt te bekleden of het beroep uit te oefenen en de openbaarmaking van zijn uitspraak gelasten.

ARTIKEL III

Indien het bij Koninklijke Boodschap van 13 juli 1992 ingediende voorstel van wet tot aanwijzing van documenten dienende ter vaststelling van de identiteit van personen alsmede van enige gevallen waarin de identiteit van personen aan de hand van deze documenten kan worden vastgesteld (Wet op de identificatieplicht) kracht van wet heeft gekregen, wordt de Vreemdelingenwet als volgt gewijzigd:

In artikel 49, tweede lid, wordt de letter «b» vervangen door: a.

ARTIKEL IV

Indien het bij Koninklijke Boodschap van 6 april 1993 ingediende voorstel van wet tot invoering van de Politiewet 1993 en daarmee verband houdende wijziging van diverse wetten (invoeringswet Politiewet 1993) kracht van wet heeft gekregen en in werking is getreden, wordt de Vreemdelingenwet gewijzigd als volgt:

Na artikel 4 wordt ingevoegd een artikel 4a, luidende:

Artikel 4a

De met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren alsmede de korpsbeheerder nemen de door Onze Minister met betrekking tot uitzetting en bewaring van vreemdelingen gegeven algemene en bijzondere aanwijzingen in acht.

ARTIKEL V

1. Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

2. Deze wet is niet van toepassing op zaken als bedoeld in artikel 40 van de Vreemdelingenwet zoals dat luidde vóór de inwerkingtreding van deze wet, waarin vóór het moment van inwerkingtreding van deze wet het in dat artikel bedoelde verzoek is gedaan.

3. Artikel I, eerste en tweede lid, van onderdeel 6 van de Wet van 16 december 1993, Stb. 650, houdende wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie, de Algemene wet bestuursrecht, de Wet op de Raad van State, de Beroepswet, de Ambtenarenwet 1929 en andere wetten alsmede intrekking van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (voltooiing eerste fase herziening rechterlijke organisatie) is niet van toepassing op beschikkingen, gegeven op grond van de Vreemdelingenwet, en op de mogelijkheid om daartegen bezwaar te maken of beroep in te stellen.

4. Voor de toepassing van artikel I, derde en vierde lid, van onderdeel 6 van de Wet van 16 december 1993, Stb. 650, houdende wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie, de Algemene wet bestuursrecht, de Wet op de Raad van State, de Beroepswet, de Ambtenarenwet 1929 en

andere wetten alsmede intrekking van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (voltooiing eerste fase herziening rechterlijke organisatie) wordt een verzoek om herziening als bedoeld in Afdeling A van de Vreemdelingenwet zoals deze luidde vóór de inwerkingtreding van deze wet, gelijkgesteld met een bezwaar- of beroepschrift.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1991/92, 1992/93, 22 735
Handelingen II 1992/93, blz. 6529-6552,
6596-6609, 6641-6670, 6697-6718, 6767-6793,
6908-6925, 1993/94, blz. 91-94
Kamerstukken I 1993/94, 22 735 (21, 21a, 21b,
21c, 21d, 21e, 21f)
Handelingen I 1993/94, zie vergadering d.d. 22
december 1993

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23
december 1993, Stb. 690

² Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 9
december 1993, Stb. 679

ARTIKEL VI

Voor de plaatsing van deze wet in het Staatsblad brengt Onze Minister van Justitie de in deze wet voorkomende aanhalingen van artikelen van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht in overeenstemming met de opnieuw vastgestelde nummering daarvan.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 23 december 1993

Beatrix

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto

Uitgegeven de *dertigste* december 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin